

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 859. Usque Ad Annum 887

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117875

§. 28. Concilium Metense Lothario favens.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66112](#)

Sæculum IX.**A. C. 863.****ep. 33.**

Odoni præterea epistolam Papa comisit, ad Rotadum datam, in qua solatum suggerit, & hortatur, ut Romam se conferat, quamprimum libertate frueretur. *Si eam vero, inquit, impetrans non possis, id nobis per litteras significa,* & a proposito *Sacram Sedem appellandi dimoveri te non patiaris.* Hæc epistola vigesima octava Aprilis, Indictione undecima, nempe anno octingentesimo sexagesimo tertio data est, unde conjicimus, ceteras quoque, quas Odo detulit, eadem die datas fuisse. Duobus vero mensibus moratus est Romæ, & in Franciam redux pervenit vigesima tertia Iu-
Nic. ep. 41.
to. 8. Conc. llii, cum Hincmarum Papæ epistolas illa

p. 796. *die accepisse sciamus.*

§. XXVIII.

Concilium Metense Lotharium favens.

Interim Legati Rodoaldus & Joannes

Metas profecti indictum Concilium
 mense Junio mediante eodem anno 863.
 celebrarunt. Nullus Episcoporum Ger-
 maniæ vel Neustriæ, id est, ex Regnis

Ann. Fuld. Ludovici vel Caroli advenit, sed ex Re-

863. *Metens.* gno Lotharii adfuere omnes, solo Hun-

865. *Bertin.* gario Ultrajectensi excepto, quem mor-

bus venire prohibuit. Omnes Regis

voluntati assentati sunt, & Legati Regia

munificentia corrupti, pressis Papæ epi-

stolis, accepta mandata dissimularunt.

Dixit,

Dixit iis Lotharius, se simpliciter paruisse Sæculum IX.
 Judicio Episcorum Regni sui in Concilio generali congregatorum. Nempe in
 Concilio tertio Aquisgranensi, anno præterito, celebrato. Id non negarunt Episcopi; itaque congestis in speciem aliquot argumentis, quibus facta sua probare nitebantur, cuncti conscripto Libello subscripterunt; cumque aliquis Episcorum subscribens adiecisset, hæc Acta prius non valitura, quam Papæ examen subiissent, Guntharius accepto cultello hæc verba e pergameno ita erasit, ut nihil nisi nomen Episcopi remaneret. Tandem Legati, ut aliquid saltem præstasse viderentur, Regi suaserunt, Romanam esse mittendos Guntharium Coloniensem & Theutgaudum Trevirensim hujus Concilii Præsides, qui Libellum deferrent, & a Papa confirmationem peterent.

Sub idem tempus, Concilio Metensi soluto, Adventius Episcopus libellum conscripsit, quo se & Regem Lotharium purgaret; in quo summatim dicebat: *ap. Baro.*
Augustus Lotharius filio suo Lothario adolescentulo Virginem nobilem nomine Waldradam sponsam conciliare volens, eidem
*ut sponsalia confirmaret, centum mansos** centum familias glebae adscriptas.*

Sæculum IX. sc̄ientibus ejus pædagogis, Præfulibus, &
A. C. 863. Regni proceribus. Vix autem Lotharium

Imperator decesserat, diebus luctus necdum
præteritis, Hubertus Theutbergam soror
rem suam juveni Regi adducit, & malu
artibus uxorem obtrudit, ausus minari
effecturum se, si consiliis suis repugnaret
Rex, ut de regno periclitaretur. Duxit
ergo Theutbergam Lotharius, sed invi
tus, ut ipse testatus est. Cum postea tur
pissima fama Theutbergam sequeretur,
quod olim fratri suo fuisset commixta;
ipsa scelus confessa, & damnata, fuga
proripuit. Hac re jubente Rege Lotba
rio ad Nicolaum Papam delata, misit illi
Oratores, quibus & Rege præsentibus ce
lebratum est Metense Concilium. Ibi Rex
omnia, quæ modo dicta fuerunt, de nuptiis
suis cum Waldrada, Augusti parentis sui
auctoritate initis, exposuit. Quia vero
plurimi passim de hac re varie opinantur,
publice, quid sentiam, & qua mentu
hoc negotium pertraclaverim, profitebor:
quando Imperator filio suo Waldradam tra
didit, necdum eram episcopali onere gra
vatus, & his actibus non interfui. Sed
etiam secundum cum Theutberga conju
gium non nisi per famam ad aures meas
delatum est. At postquam Episcopus or
dinatus fui, de his nuptiis ita sentire ce
pi: Christianissimus Imperator in Fide
Christi, & sua, filio suo dedit virginem.

At

At Fides Dei scortum non donat. Econtra illa dimissa aliam ducere adulterium fuit. Theutberga vero sponte horrendum fratris amplexum confessa est, quod viri fide digni testatum faciunt. Hæc sunt, quæ de hac causa sentio.

§. XXIX.

Hilduinus Cameraci intrusus.

Inter epistolas Nicolai Papæ, ab Odone Episcopo Bellovacensi in Franciam delatas, tres erant pertinentes ad causam Hilduini, cui Rex Lotharius Episcopatum Cameracensem Theodorici morte vacantem contulerat. Erat Hilduinus Guntharii Archiepiscopi Coloniensis ger-
manus & celeberrimo Hilduno Abbatii *XLVIII.* *Sup. lib. I. 28.*

Hincmarus vero, cui tanquam Metropolitæ subjecta erat Ecclesia Cameracensis, quamvis esset Hilduini Abbatis discipulus, hunc Episcopum ordinare recusabat, obtendens, esse secundum Canones Episcopatu indignum. At Lotharius non modo licentiam alterum ordinandi denegavit, sed etiam Hilduinum in possessionem Bonorum ad Ecclesiam Cameraensem pertinentium immisit. Cum postea Hincmarus contra Hilduinum accusationis libellum, in quo causæ, ex quibus eum ordinare nollet, continebantur, conscripsisset, eumque Lothario in Conven-